

faa i Kvantitet eller Kvalitet, hvad de have Krav paa, saa at det ikke udsættes for at drages til Ansvar herfor fra deres Side eller for Retstrætter. Og selve Modtagerne, som ere lodtagende i den saaledes sammenblandede Ladning, ere interesserede i, at det med eller mod deres Villie indtraadte Fællesskab løses oo opgøres paa en saadan Maade, at de ikke prisgives til Tilfældigheder, at saadanne Tilfældigheders Indflydelse vanskeliggøres eller efter Omstændighederne umuliggøres og i alt Fald atter redresseres. Begge Parter, baade Frihavnsaktieselskabet og Foreningen af Importører af Korn og Foderstoffer i København, have derfor udtalt Ønskeligheden af at faa saadanne Regler fastsatte, som paa en Gang tilfredsstille Frihavnsaktieselskabet, gøre det muligt for dette Selskab at losse og ekspedere Varerne under disse Forudsætninger paa tilbørlig Maade og tillige tilfredsstille Importørerne, saaledes at de hver især faa, hvad de have Krav paa, og saaledes, at deres indbyrdes Mellemværendes retfærdige Opgørelse derved bliver sikret. Det opnaas ved en Samvirken mellem Frihavnsaktieselskabet og Foreningen, en Samvirken, som medfører, at begge disse Hensyn faa den tilbørlige Indflydelse. Dette Ønske fra disse Sider, som ogsaa er anbefalet fra Grosserer-societetets Komite, gaar altsaa ud paa, at disse Regler maa blive saaledes fæstnede og sanktionerede, at de blive Norm for henholdsvis Frihavnsaktieselskabet og Importørerne. Fra et retsligt Standpunkt er der intet herimod at sige, netop fordi Ordningen kun vedkommer det indbyrdes Mellemværende mellem disse Parter eller mellem Importørerne og ikke kan komme til at berøre det Retsforhold, som kan opkomme for de Importører, som faa for lidt i Kvantitet eller faa noget, som ikke tilfredsstiller deres Krav i Henseende til Kvaliteten. Det Krav, de maatte have imod Afadere og Skippere, berøres ikke ved dette Lovforslag, men bliver henvist til Afgørelse ved Domstolene efter de derom gældende Regler uden Hensyn til de Normer, der her maatte blive fastsatte. Udvalget har altsaa ment fuldstændig at kunne billige Ønskeligheden af, at der tilvejebringes saadanne Normer, som Lovforslaget tilsigter. — Med Hensyn til Vejen, ad hvilken Øjemedet kan opnaas, kunde man jo tænke sig det hele Forhold ordnet ved Lovbestemmelser, men dels er det en meget omstændelig Sag, og dels er det heller ikke ganske hensigtsmæssigt, fordi

det let kan tænkes, at de Normer, man fastsætter i saa Henseende, kunne Tid efter anden trænge til Forandring eller Forbedring, alt eftersom Losningsforanstaltningerne, Lagringsmaaderne og Erfaringerne med Hensyn til Svind og deslige tilsige Ændringer. Naar Reglerne ere lovfæstede i egentlig Forstand, bliver det efter Omstændighederne meget vanskeligt at faa en Forandring indført. Derimod er den Vej, Lovforslaget tilsigter at gaa, nemlig at fastsætte, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at fastsætte slige normative Bestemmelser, den efter Forholdene heldigste og hensigtsmæssigste. Forbilledet for denne Ordningsmaade har man i selve Frihavnsloven, hvorefter Ministeren fastsætter de reglementariske Bestemmelser og Takster, som skulle gælde for Frihavnen. Det kunde være et Spørgsmaal — det har Udvalget dog ikke fundet Anledning til at indlade sig paa —, om Ministeren ikke allerede ifølge denne Bestemmelse i Frihavnsloven maatte have Beføjelse til at udstede saadanne reglementariske Bestemmelser, som der her er Tale om. Men det Spørgsmaal behøve vi, som sagt, ikke at løse, da Ministeren har forelagt et Lovforslag, som giver ham denne Bemyndigelse, og det er altsaa tilstrækkeligt at sige, at dette er i Overensstemmelse med den Tanke, der laa til Grund for Bestemmelserne i Frihavnsloven, selv om det ikke allerede maatte være tilstrækkeligt hjemlet ved denne Bestemmelses Bogstav. Vi have altsaa heller ikke fundet noget, som skulde være til Hinder for at gaa den Vej, Lovforslaget er gaaet. Der er ganske vist af den højtærede Minister under et Samraad i Udvalget bemærket, at der mulig vil blive foretaget enkelte Forandringer i det Udkast til Bestemmelser, som er blevet indsendt til ham fra Frihavnsaktieselskabet, men disse Ændringer, som antydedes af Ministeren, vare udelukkende saadanne, der ikke vedrøre Sagens Realitet eller Væsen. Der er altsaa heller ikke i den Omstændighed noget, der kunde hindre Udvalget i at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, hvilket jeg herved tillader mig at gøre.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Hogsbro): Jeg har at bringe det højtærede Udvalg og dets Ordfører min oprigtige Tak for den velvillige og forstaaende Maade, hvorpaa det har behandlet det foreliggende Lovforslag, og kan i øvrigt indskrænke mig til til denne Tak